

26. dan

TRGOVEC Z NEBEŠKIMI CENAMI

»Obstaja poklic, za katerega sem prepričan, da nima nobenega predstavnika med svetniki,« je zadržala Tamara.

»Res?« se je začudil Serafinček. »Kateri poklic imaš v mislih?«

»Trgovce. Trgovcem gre v prvi vrsti za denar. Živijo od marž in uporabljajo razne prevare, da ljudem potegnejo čim več denarja iz žepa. To se najlepše vidi pred prazniki. Vsaj mesec dni pred božičem na primer že oglašujejo razne akcije in ljudi vabijo v trgovine.«

»Tamara ima prav,« je pokimala Manca, »prav gotovo med svetniki ni nobenega trgovca. Ali se morda motim?«

»Motiš se,« je smehljaje odgovoril Serafinček.

»Da je tudi trgovec lahko v nebesih?« se je začudil tudi Peter.

»Seveda so tudi trgovci v nebesih. Eden izmed teh ima zelo pomenljivo ime. Ime mu je Homobonus.

»Čudno ime,« je pripomnila Tamara.

»V resnici je ime povsem na mestu,« je dejal Serafinček. »Homobonus v prevodu pomeni dober človek. Ko se je rodil, mu je oče dal takšno ime, ker je hotel, da bi njegov sin odrasel v dobrega človeka. Ko je po svojih starših prevzel trgovino, je dokazal, da se je očetovo upanje izpolnilo, in je zares odrasel v dobrega človeka.«

»To se je verjetno dogajalo pred vsaj tisoč leti,« je pomislil Peter.

»Ne ravno pred tisoč leti. Pred osemsto leti se je rodil v Italiji. Doma se je naučil pisati in računati. Ko je odrasel, je razumel, da je trgovski poklic plemenit, če trgovca ne žene zgolj sla po dobičku. Da je tudi to mogoče, je Homobonus dokazal s svojim življenjem. Bil je pobožen in živel je skromno. Celó oblačil se je skromno. Ni nosil obleke kot drugi trgovci, temveč se je vedno oblačil v skromna oblačila. Tudi na ta način je pokazal, da ni pohlepen in prevzetan trgovec. Pri prodaji blaga je poskrbel le za toliko dobička, da je lahko preživel svojo družino.«

»Je to mogoče?« se je čudila Tamara.

»Seveda je mogoče,« je pokimal Serafinček. »Homobonus je pomagal številnim revnim ljudem. Mnogim revežem je plačal človeka vreden pogreb. Bogate ljudi je prepričeval, da so odpirali bolnišnice in sirotišnice.«

»Torej je res živel v skladu s svojim imenom,« je pokimala Manca.

»V svojo hišo je sprejemal reveže in brezdomce. Vse to je zmogel, ker je bil pravi Božji prijatelj. Vsak dan je bil pri sveti maši in veliko je molil. Molil je, ko je bil v cerkvi, ko je delal in ko je legel k počitku.«

»Brez molitve verjetno ne bi bil tako dober,« je pripomnil Peter.

»Vsi svetniki so bili možje oziroma žene molitve. Pogovor z Bogom je bil zanje vir moči in spoznanja,« se je strinjal Serafinček. »Zanimiva pa je tudi njegova smrt. Ni umrl bolan na postelji ali med delom, kot se to pogosto dogaja.«

»Kako pa?« ga je nečakano prekinila Tamara.

»Umril je v cerkvi. Najraje se je zadrževal v Božji hiši, kjer se je pogovarjal z Bogom. Tam je tudi umrl. Mrtev se je zgrudil med sveto mašo.«

»Neverjetno,« se je čudila Manca.

Naloga: Ob oltarčku zmoli molitev Tebe ljubim, Stvarnik moj za svojega soseda.